ГОДИНА I БРОЈ 4
ПЕТАК, 27 МАРТ 1953
РАНКОВИЋЕВО
Уређује редакциони одбор — Одговорни уредник Ранко Стефановић — Текући р-н код Народне банке број 171-Т-263
★
Цена 5 динара
Од првог априла т. г. лист ће излазити сваког петка — Претплата до краја године износи 180 динара

Изарске НОВОСТИ

ОРГАН ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА ЖИЧКОГ СРЕЗА

ДРУГ ТИТО У ЕНГЛЕСКОЈ

РАДНИ ЉУДИ СРЕЗА ЖИЧКОГ И РАНКОВИЋЕВА ПОЗДРАВЉАЈУ ОВУ ПОСЕТУ

Историја неумољиво иде напред и приморава понеке људе, чак и кад то не желе, да је следе. Пре тридесет и пет година, после победе велике Лењинове Револуције, г. Черчил је био на челу реакционарних снага које су организовале економску блокаду СССР-а и које су хтеле интервенцијом да сруше прву земљу социјализма. Нису у томе успели, ма да је то касније спровео унутарњом контрареволуцијом Стаљин.

За тих тридесет пет година много се тога променило. Чак је и г. Черчил, несумњиво један од највећих државника које је дао капиталистички свет, увидео не само да се не може лако срушити социјализам, већ да је нужно и корисно сарађивати са једном социјалистичком земљом, ако је она јака и доследна у политици мира и немешања у унутрашње послове других. Тако је дошло до ближе сарадње енглеске владе са нашом и до позива другу Титу да посети Енглеску.

Ми смо сви поздравили ову посету јер смо видели код владе г. Черчила признање борби наше земље и добру вољу да се у директном додиру измене мишљења о светској ситуацији и о могућностима заједничких напора наше две земље да се још више допринесе миру и онемогући евентуални агресор. Неоспорно да је ову посету поздравио и радо очекивао и читав енглески народ, са којим нас веже савезништво и пријатељство у задња два светска рата.

Како је друг Тито дочекан и поздрављен у Енглеској? — О томе су речито писали сви наши дневни листови. Била му је указана инпозантна почаст. Муж енглеске краљице, претседник владе и министар спољних послова Енглеске изашли су му на кеј у сусрет. Енглеска краљица, данас краљица највеће капиталистичке монархије, не само да је позвала на свечани ручак претседника једне релативно мале социјалистичке републике и секретара једне доследно комунистичке организације, већ се и сликала са њим скупа. Многи енглески државници, политичари, научни и јавни радници и масе грађана са изванредном пажњом су поздравили ову посету. Откуд све то? — Неоспорно, нова Југославија, и друг Тито на њеном челу, показала се у задњих дванаест година као непробојни бедем против освајања, поробљавања, фашизма, диктатуре, рата и свега негативног. Херојска личност Титова је данас предмет пажње читавог света. Нас баш поштују зато што смо непоколебљиви, што смо доследни својој слободи, што се не продајемо великим силама као предратне владе. А због тога нас неки и мрзе. Колики је број таквих? — Најбоље показује баш случај за време боравка друга Тита у Лондону: док су десетине милиона Енглеза поздравиле његов долазак, окупило се једва 140 људи (једног дана у Лондону,) Мослијевих фашиста, информбироваца, и Папиних присташа да одрже „протестни митинг".

Грађани нашег среза одушевљено су поздравили одлазак друга Тига у Енглеску. Они у томе виде само даље јачање угледа наше земље. Ево неколико доказа:

Друг Чеда Угриновић, адвокат: „Унутрашња политика с једне и спољна политика с друге стране, које доследно и енергично води Југославија, познате су сваком нашем свесном човеку. У унутрашњој политици изградња социјалистичког уређења, у спољној

Претседник Републике ФНРЈ — маршал Тито

политици отклањање опасности од рата и обезбеђење мира у свету. Због овакве политике Југославије, њен је углед порастао у свету до историских размера. За даље успехе и победе у оваквој политици гаранција се налази у монолитном јединству наших народа.

Посета Маршала Тита у пратњи наших високих државних руководилаца Великој Британији најочигледније потврђује овакву политику Југославије у борби за мир, а против сваке евентуалне агресије, за међународну сарадњу народа и држава у оквиру начела ОУН. Само у оваквом светлу јесте правилно и реално гледање на ову посету.

Ако би се нашло неко појединачно усамљено мишљење и прижељкивање о друкчијем карактеру ове посете, овда би то био само плод болесне маште и проспаваности протеклих деценија борбе наших народа за слободу, независност, равноправност и социјализам, то би било намерно затварање очију пред стварношћу.

А ко не уме или неће реално да гледа на ствари и догађаје, тај је осуђен на маштање и пропадање".

Друг Ветнић Пајо, радник из пред. „Магнохром":

„Био сам веома задовољан, читајући прве извештаје о дочеку друга Тита у Лондону. Величанствени дочек, који му је том приликом приређен, показује симпатије које Тито и читав наш народ уживају у иностранству, а нарочито у Британији. Ова посета такође најбоље илуструје намере наше спољне политике: да се удруженим снагама спречи свака агресија и очува мир у свету".

Друг Красојевић Никола, директор Више гимназије:

„Сматрам да овакав дочек, какав је приређен Маршалу Титу у Лондону, претставља одраз поштовања према политици наше земље уопште, према нашој борби у рату и настојањима наше политике за очувањем мира у свету. Важно је истаћи да је овај величанствени дочек приређен у капиталистичкој Британији југословенском комунисти, какав историја није забележила. Овај дочек нарочито илуструје поштовање Маршала Тита као великог државника борца—хероја у ослободилачкој борби народа Југославије. Ова посета претставља акт у интересу очувања светскога мира уопште, а у оквиру очувања социјалистичке изградње у нашој земљи напосе".

Друг Жика Стевић, главни инжињер пред. „Магнохром":

„Радује ме посета Маршала Тита Лондону, исто онако као што радује све искрене пријатеље мира. Она значи наставак сарадње ратних савезника у миру и корак даље у учвршћењу мира, а у исто време опомену агресорима".

Тако мисли 95 процената наших сународника. Но још има и оних 5 посто који, по обичају, из сваког оваквог догађаја прижељкују повратак оног „свог старог" или дају тумачења на свој начин. Пошто су дневни листови писали детаљно о току све посете, сматрали смо да је корисније да пружимо нашим читаоцима упоређење слободних изјава истакнутих људи нашег јавног живота, које смо навели горе и прикривене коментаре оних малобројних, којима је још старо у срцу и на језику. Колико су смешни, видећете најбоље сами из њихових жеља и блебетања.

Један реакционар из Буковице, за време окупације био је четник ДМ, по ослобођењу јатаковао Горилу и због тога био осуђен на две године робије, по доласку са исте супростављао се свим мерама, а нарочито откупу каже следеће: „Дошло је давно очекивано време. Тито је отишао у Енглеску да преговара са краљем Петром да се врати у Југославију да буде претседник владе, а Тито да буде претседник републике, а у томе ће главни посредник бити краљица Елизабета".

Један реакционар — службеник дирекције шума: „Тита ће сада да приморају у Лондону да одвоји неколико хиљада војника за Кореју и за атлански пакт".

Један бивши кафеција: „Тито је паметан човек. Отишао је у Енглеску као социјалиста, а не као комуниста, јер од комунизма више ништа нема, већ смо прешли у социјалисте".

У Обрви неколико бивших четника и реакционара причају да је Титов одлазак везан са комбинацијама Запада око краља Петра и да постоји могућност његовог повратка у земљу, па кажу: „Како то баш сада пред одлазак Титов, Американци послаше авионе на млазни погон, а то до сада нису могли. Осетили су они да ће Тито да пристане на уступке, па зато и дају".

Један реакционар из Ратине, ранији радикал: „ Титов одлазак ће утицати на промену политичке ситуације у нашој земљи, то ће се видети и сада на изборима за посланике, пустиће се шира демократија, појавиће се на изборима разне политичке странке".

Један од познатих политиканата К. из Чукујевца вели да је Черчил имао неколико састанака са Стаљином, а да сада Тито иде код њега, али да ће се вратити хладан, да Ајзенхауер „неће да чује Тита ни да разговара са њим", већ Черчил треба да пренесе наређења. Даље је говорио да треба очекивати крупнија отступања од комунизма, него досада.

Шта да им кажемо? — Само ону народну: „Живи били па видели. Што је баби мило, то јој се и снило".

ПРЕД ДАН ЖЕЛЕЗНИЧАРА

ПРИПРЕМЕ ЗА ПРОСЛАВУ ПЕТНАЕСТОГ АПРИЛА У РАНКОВИЋЕВУ

Месни одбор синдиката железничара у заједници са синдикалним организацијама на железничком чвору организовао је такмичење у част 15 априла дана железничара.

Железничари славе овај свој дан као историски датум када су железничари 1921 године организовали општи штрајк противу тадашње владавине тражећи своја права. Као што је познато Љубљана је 1921 године била поприште огорчених борби железничара за њихова права и за права радничке класе. На золошкој цести пале су и прве жртве. Успомена на њих и на своју револуционарну прошлост железничари из читаве наше земље сваке године обележавају великим свечаностима и одавањем поште палим друговима. Да би се те успомене оживотвориле и наш народ упознао о значају истог железнички колективи већ више времена налазе се у знаку припрема и такмичења кроз синдикалне организације за свој велики празник петнаести април.

Као и раније тако и ове године, припреме се воде у знаку такмичења између синдикалних организација а по питању политичког рада, економског образовања радника, рада у друштвеним организацијама, побољшању саобраћаја доградњи дома железничара, довршења започетог парка, улепшавању службених јединица, припреми академије и приредбе, а тако исто и организовање футбалског и боксерског турнира. Да би ово такмичење успело формирана је такмичарска комисија при Месном одбору синдиката железничара која је

(Наставак на другој страни)

Осетљивост

Питање демократије је тесно везано са слободом критике, јер је и она један од видова слободне делатности личности. Критику не воле или бирократи, јер су осетљиви и надувено сматрају да сами о себи могу најбоље да доносе суд те је схватају као напад на њихову „личност" и „ауторитет", а не као указивање на поједине недостатке — или малограђани, јер никада немају храбрости и не желе у лице да им се говори и да говоре оно што мисле, правдајући то обзирима грађанске „пристојности", незамеравањем, „лепим понашањем" и сл., кријући у основи лицемерност, снисходљивост, клањање пред „утицајним" личностима и слично.

Познато је да је бирократија у СССР-у највећи противник отворене критике, а да је наше труло грађанско друштво такође било увек против ње. Међутим, наши напредни кругови, а нарочито радничка класа и Комунистичка партија, одувек су били за отворену борбу мишљења, за што правилнију и ширу критику. Увек смо на њу гледали, па и данас гледамо, као на значајног чиниоца у откривању и уклањању недостатака. Поред осталог, и на томе се темељи наша социјалистичка демократија.

Међутим има другова и личности који нас нису тако схватили, бар према реаговању на критику у прва два броја листа. Ево неких примера:

Директор једне осмолетке, место да предузме мере да се очисте прозори, поставља питање друговима из уредништва: „А зашто баш о мојим прозорима"

Директор пред. „Исхрана", кад смо објавили податке о закидању тежине на хлебу, и ако је ово проверено од неколико лица на апотекарској ваги, уместо да контролише особље и захтева кажњавање криваца, испитује ко пише о „његовом" предузећу.

Директор пред. „Ослобођење" и неки његови потрошачи реаговали су на критику што им се носе намирнице кући без икаквог плаћања. Ми ћемо радо поздравити сваки напор наше трговине на културнијем услуживању потрошача, али сматрамо да то не може да буде привилегија неколико личности у граду и да се и овај рад не може обављати а да не буде награђен. И у Београду неке трговине разносе намирнице по кућама, а „Путник" набавља чак и позоришне карте, али уз обавезну наплату услуге и право на ово сваког потрошача који то жели, а овде је помоћник пословође разносио намирнице, чак и у ванредном времену без икакве накнаде, те је ово изнео на састанку комуниста.

Неки задругари из Роћевића упутили су листу питање у вези са отварањем продавнице Среског савеза у њиховој општини. Не знајући да ли им је питање умесно или не, обратили смо се одмах управнику Савеза да нам на исто одговори, како би истовремено штампали и питање и одговор. Он је захтевао да не објављујемо питање, није хтео да одговори нашем сараднику, додајући: „Па у реду, ако ти је стало до тричавих 200 динара, ти пиши.

Неки чланови позоришта избегавали су да се јављају у пролазу другу Кричковићу, кад је дао допис Политици, по мом мишљењу умесан и вредан размишљања, баш да се позоришту помогне, о њиховом репертоару.

Слично су реаговали неки другови из Пољопривредне школе, оправдавајући „научним испитивачким потребама" трулење и пропадање неколико хиљада кгр. купуса.

Новине су јавна трибина и имају право и саме, или на захтев читалаца, да јавно критикују сваку појаву и да траже одговор на свако питање на које се објективно може одговорити. А ако неко сматра да је нешто неправилно објављено, има право да објави своје исправке и противтврђења.

Коча Јончић

СА ПУТА ПО СРЕЗУ

У ЈЕДНОМ ОД НАПРЕДНИХ СЕЛА У СРЕЗУ ЖИЧКОМ

Прорада Конгресног материјала по плану Среског Комитета СК је при крају. У низу центара на селу предавачи СК одржавају предавања и обавештавају наше село о значају IV Конгреса, овог историског дана, у нашем путу за социјализам. Један од таквих центара су Лађевци, једно од најнапреднијих села у нашем срезу.

На путу за Лађевце који је и поред покушаја Секције за путеве, да га доведе у ред, у врло рђавом стању, зауставио нас је Јовандарић из Лађеваца: „Повезите ме до Лађеваца.... да платим". „Улази ако имаш шибицу", добаци му шофер. Сав задовољан Јовандарић повика: „Имам, имам", сигурно задовољан не што има шибицу већ што ће се возити. Време је било хладно и у аутомобилу Јовандарић се је на моја питања брзо раскравио.

Разговор са првим мештанином

„На предавање идете?!... Ја за њега и незнам А право да вам кажем и незнам зашто се сада држе у горњој школи?"... па настави.... Тито је отишао у Енглеску. То је добро. По селу се о томе доста прича Читам ја политику редовно (незнам дали је мислио на лист „Политика" или на политику уопште). Код нас на селу баш сада није лако.... не мислим на ништа... онако.... већ због суше..... Иначе је добро. Добар нам је и одбор....." Ја погледах на недовршени задружни дом, поред кога смо баш у томе моменту пролазили. Опазивши мој поглед Јовандарић поче као да је хтео да правда и себе и своје сељаке: „Биле су велике даванције. Сада је друго. Ове године ћемо га завршити сигурно". Стали смо у Лађевцима. „Па довиђења!" опрости се Јовандарић и оде заборавивши да ми је рекао да воли предавања.

У селу

У центру Лађеваца одбор, две продавнице, пекара пред којом се пуши печено прасе на пању и за наша села неопходна кафана. Лепи су излози продавница. Оне саме су лепо уређене. Нарочито она „Ослобођење" које се не разликује од продавница у граду. У продавници задруге на истакнутом месту, одвојена од остале робе у циљу да им се да већи значај, леже фарбана јаја рекламирају варзило, које им је по речима шефа продавнице утрапљено од Гојковића из пред. „Морава". Црвена јаја.... има их и других боја, а продавац је комуниста. У продавници „Ослобођење" која је одмах до ове ваљда ради „пораста промета" стоји неколико крстова са ланчићима, који по мишљењу шефа продавнице немају прођу, али стоје, злу не требало.

На предавању

Са претседником и неколико сељака пођосмо ка „горњој школи", како је Лађевчани зову. Иначе то је осмолетка. Пут за осмолетку и горњи крај села, добар за наше прилике, према речима претседника који је успут издавао „наређења" чека на још неку акцију да буде бољи. На улазу осмолетке још стоји али до душе више не цела парола „Живео 29 новембар". Пред осмолетком смо већ затекли неке од сељака који су дошли да присуствују предавању. Предавању присуствује преко 80 грађана. После предавања људи су се раскравили. Питају и дискутују. Проковић Петар, радник говори задовољно о томе како су једнаки са комунистима они ван Савеза. Вели: „Значи VI конгрес био је важна ствар а ми о њему нисмо знали много". Размишљам да ми у Среском одбору Социјалистичког Савеза радног народа нисмо за ово криви. Можда смо више говорили о ономе шта се догађало на конгресу пропуштајући да обележимо конгрес као један од најважнијих датума наше садашњице. Један пита и ако није у вези са предавањем: "Шта ће сада после Стаљинове смрти бити у СССР-у и које Маљенков?". Други: „Да ли може да буде члан Савеза комуниста онај који је био у четницима?". Трећи: "Како ми комунисти да пишемо у пописним листама на месту где треба назначити вероисповест?". Учитељ говори о женама и одлукама VI конгреса у вези са овим питањем. Сами одговарају на питања уз помоћ предавача и слушају мирно. И док крца расклиматани сто у учионици осмолетке у кога би домаћинска рука требала да укуца само два ексера и светли петролејка а напољу хучи ветар и пада снег, говори се о напредовању села, о напорима среског одбора да помогне у 1953 години развоју наше пољопривреде, говори се о социјализму и развоју села и наше земље...

Пре предавања сам чуо да су још 1945 године почели да раде на увођењу електрификације у селу и да је ово тек сада почело да се остварује. Према изјави претседника општинског одбора, надају се да ће скоро осветлити село. Ради се ма да не онако како би требало.... Неки већ припремају паре за радио апарат.

Предавање без жена

После предавања док изненадни снег непослушно пада и ми покушавамо дижући крагне од капута да се заклонимо.. размишљам.... Жена на предавању нема. Свега две до три.... а уекоше ми да је на дан 8 марта делегација АФЖ-а из Лађеваца обишла диспензер у граду. Да на течају за здравствено просвећивање 35 другарица редовно посећују предавања. Да међу женама има 100 претплатника за часопис „Здравље". (Ми још нисмо регулисали претплату за наш локални лист). Значи услова има за рад. Интересовање постоји јер је АФЖ дао две три приреебе.... А што жена нема на предавањима?....

Осврт

Иначе културно просветни рад је добар. КПД из Лађеваца давао је добре приредбе како они кажу у више села у срезу. Обишли су Обрву, Катргу, Мрсаћ, Цветке и Лађевце... Зову их и у друга села. Спремили су „Хајдук Станка".... И ватрогасна чета има своју драмску екипу која је активна. Просветни радници доста помажу у овом раду. АФЖ такође на овоме ради... Значи опет интересовања има... Можда би било боље да бар за сада не цепају снаге већ да раде као једно друштво јер је ово и у граду ометало културно просветни рад.

Мрак је већ падао. Док је снег неуморно засипао пут ка Ранковићеву а наш ауто батргао лево и десно по њему, прођосмо поред дворишта у коме су се оцртавале контуре задружног трактора и других машина, не може се човек отети помисли да се село буди и да комунисти живе, да осећају али да се још треба борити.... борити за социјализам... за себе.

„Попац"

Припреме за прославу Дана железничара

(Наставак са прве стране)

имала задатак да са такмичарским комисијама при синдикалним организацијама разради план и донесе конкретне задатке за даљи рад.

1. Повећати број присутних на предавањима а у вези прораде материјала са VI Конгреса а исто тако организовати и дискусију у вези предавања.

2. Да би економско образовање радника успело у односу на његов значај то питање нарочито заоштрити код чланова извршних одбора подружнице, чланова синдикалних одбора и чланова радничких савета а тако исто то питање заоштрити и код осталог чланства јер од тога зависи како ћемо у будуће руководити колективом и како ћемо решавати сва питања унутар колектива.

3. На местима где не постоје могућности да нам другови редовно долазе на предавања која се одржавају у вези VI конгреса и економског образовања радника организовати читалачке групе које требају редовно да раде једанпута у недељи а то важи за раднике на претовару, I магацину, раднике са угљене рампе и раднике из десетарских дружина.

4. Разгласне станице у станици и ложионици користити за разна агитациона средства у вези такмичења синдикалних организација, затим читање разних одломака из дневне штампе итд.

5. Да би се започети парк довршио, донета је одлука да се одмах отпочне са равнањем земљишта и довлачењем плодније земље која треба да се растури и поравња а тако исто и посаде разни дрвореди са травом, а уједно и огради.

Затим је донета одлука да се продужи са доградњом дома железничара и то: доградити још једну мању друштвену просторију са неколико канцеларија за друштвене организације, и исти дом обезбедити од временских непогода, као што је стављање олука, прављење капака на прозоре и тавану и још неки ситнији радови.

Све синдикалне организације ће унутар своје јединице да среде и улепшају просторије са круговима како би се што свечаније дочекао 15 април.

Културно уметничком друштву Железничар стављено је у задатак да има организовати академију у част 15 априла и то 14 увече треба да се одржи академија на којој треба да се поднесе реферат о значају 15 априла уз програм фолклорне групе, тамбурашког оркестра, рецитаторске групе итд. На дан 15 априла спремити програм за железничаре и остале грађане нашега града.

Спортско друштво Железничар такође примило је на себе да организује дводневни турнир фудбалске секције и боксерске секције а у знаку прославе Дана железничара.

Да би ово такмичење што боље успело 16-III-1953 год. одржана је седница Месног одбора синдиката железничара у заједници са претседницима и секретарима подружница где је детаљно расмотрен план такмичења и стављени понова задаци како и на који начин треба отпочети са истим. Већ данас могу да се виде другови железничари на разним местима где раде као на улепшавању спомен чесме, чишћењу војне рампе, помоћи железничкој амбуланти на улепшавању њиховог круга.

Рад угоститељске коморе у Ранковићеву

Ових дана је одржана прва редовна годишња скупштина Угоститељске коморе у Ранковићеву на којој су сумирани резултати досадашњег рада, одређен делокруг и план за будући рад и изабрана нова управа.

Скупштини су поред осталих присуствовали и претседник Коморе НРС Бошко Протић, претставници власти и осталих организација из града и среза.

После реферата кога је поднео секретар Новак Луковић прешло се на дискусију из које се одмах видело да Комора у прошлој години није у потпуности одговорила својим задацима, што је нарочито подвукао друг Протић. До тога је углавном дошло услед несхватања значаја Коморе и њеног делокруга рада.

Комора је самоуправна организација која има за циљ да ради на унапређењу и организацији рада својих чланова (угоститељских објеката), да своје чланове помаже саветима по свим питањима, да заступа свуда интересе угоститељства, да стручно подиже кадрове у угоститељству као и да постепено прими поједине послове из недлежности органа власти.

После дискусије донети су закључци и изабрана нова управа на челу са Мијом Тодосијевићем и Новаком Луковићем.

Најважнији задаци у овој години биће образовање једног семинара за економско образовање радника, курс за полагање стручних испита, образовање комисије за правилност финансиског пословања, појачати сарадњу са Народном банком и слично.

ЗДРАВСТВЕНО ПРОСВЕЋИВАЊЕ

МЕДИЦИНА И ПРАЗНОВЕРЈЕ

Код наших најширих народних слојева нарочито код сељака постоје још многе празноверице. Та се појава повлачи још од оних времена када се мало знало о научној истини и када се најобичније појаве у природи, нису могле објаснити. Нарочито болест и умирање дуго су остали необјашњени. Сматрали су да су болест и смрт дело неке више силе, да настају због злих демона, који шаљу болест, међу људе, да би их казнили. Људи су били немоћни пред болестима, које су их уништавале и пустошиле читаве градове и покрајине. Сетимо се само епидемија куге, колере, великих богиња и других тешких заразних оболења, због којих су умирали милијони људи. Тада наука није била на том ступњу, да је могла објаснити узроке оболењима и умирањима. Људи су били без помоћи и сва њихова тумачења била су пуна тајанствености и заблуда. Сматрали су да су болести нешто што је изнад њих и да се против њих не може борити. Напретком медицинске науке пронађене су заразне клице, малена жива бића, која су стварни проузроковачи оболења. Тада су људи увидели да је болест нешто што је међу њима и да се против истих може успешно борити. Захваљујући открићу проузроковача оболења и тешке и упорне борбе против истих, многе од најтежих болести су потпуно нестале. Проналаском проузроковача болести пала је и тама која их је обавијала. Нажалост још су се многе празноверице задржале и уколико су људи на нижем ступњу културе утолико их имају више.

Како се често још и данас чује не само у селима, већ и по већим градовима да је неко оболео, јер је уречен, што је нагазио на сугреб, што га је неко проклео или што га је неко погледао злим очима. Ретко ће се наћи село или засеок који немају неку бабу која зна „да подигне врат", „да вади црве и бубе из главе", „да развија пупак" итд. Све се то заснива на лажи и преварама, јер нити може врат спасти, нити се може пупак развити а још мање могу постајати црви и бубе у глави. Често се дешава, кад неког заболи гуша или кад је промукао да се позове баба која се разуме у то. Она одмах поставља дијагнозу „спао врат и ресица". То је потпуно нетачно јер ако неког боли гуша вероватно су му оболели крајници, а ако је промукао вероватно је назебао. Баба одмах завлачи своје махом прљаве прсте у гушу и притиска по ждрелу што код болесника проузрокује јаке болове. Она му тим ништа не користи већ само штети јер преко прљавих прстију може му пренети и друге заразне клице. Не ретко се код оболења деце позива баба или циганка да им ваде бубе или црве из главе. Оне се прихватају посла са великим задовољством, јер се све то добро наплаћује. Црви и бубе ваде се помоћу сламке и мараме у коју баба донесе од своје куће црве и бубе. Оне сад на врло вешт начин „ваде црве и бубе из носа, очију или ушију" прикривајући да родитељи не примете да их у ствари ваде из мараме коју су од куће понеле. Развијање пупка, померање пупка и бегање пупка су често дијагнозе код сујеверног света за разна оболења желуца, јетре, црева или других трбушних органа. И за то постоје специјалисти који то лече гњављењем по трбуху, стављањем врелог лонца на трбух итд. Ово су све потпуне глупости јер пупак нити може спасти нити се може развити нити може побећи. Те су радње понекад врло опасне јер узмимо пример запаљења слепог црева, шта код истог значи гњављење и стезање по трбуху. Из ових неколико примера види се јасно да се сва та лечења заснивају на обичним преварама и материјалном искоришћавању оболелих. Постоје и многе друге празноверице о којима се може написати читава књига. Уколико се људско друштво више уздиже, утолико је мање празноверице и напредак медицинске науке која се заснива на истини сваким даном све више и више разбија заблуде, празноверице и сујеверја.

Д-р Д. Поповић

Неоправдан захтев...

Један број млађих радника и службеника фабрике вагона у Ранковићеву похађа Раднички техникум при Индустриској школи тако да са наставом почињу у 13 часова и од свог редовног радног времена губе сваког дана по два часа. Раније, када је Градска општина примила од Републичког буџета на свој буџет Индустриску школу и Раднички техникум. примила је на себе и све буџетске издатке. Међутим на почетку ове године, с обзиром на ситуацију у нашој земљи изазваном прошлогодишњом сушом, пошли смо линијом идјвеће штедње код израде буџета и све оне издатке које је могуће решити на други начин брисали смо из буџета, или смо пак повећавали позицију комуналне изградње и расходе за народно здравље и просвету. Са Фабриком вагона споразумели смо се да она прими на себе исплату ученика Радничког техникума, наиме да им плати изгубљене часове, јер се ти људи оспособљавају за Фабрику вагона. Када смо ово разговарали мислили смо и на то, да је Фабрика вагона апсолутно у могућности да то учини, јер се ради о суми од 400.000 дин. Међутим прије пар дана, од Фабрике вагона, НОГО добија један акт у коме се каже да ће у колико одбор не буде плаћао ове ученике, исти морати да напусте техникум чиме ће се изгубити. Слажем се да ће се изгубити ако ови радници напусте техникум, али се неслажем са тиме да Фабрика вагона, која је могла дати 8,982.089 динара из вишка фонда плата својим радницима и службеницима на крају прошле године, није могла обезбедити и наведених 400.000 динара за своје раднике у техникуму, а не да тражи од НОГО чија су средства незнатна, а за подмирење својих потреба добија дотацију 15 милиона из Републичког фонда.

Целић

Питање које тражи одмах одговор

— У улици Хероја Маричића и доњем делу Рајићеве шахтови канализације још нису затрпани. Једно женско дете од 7 година и један дечак упали су и добро се угрували. Поставља се питање да ли комунална управа градске општине има могућности да исте затвори макар и провизорно—даскама?

ЧИКА ТРИВА

Милојици Ибарцу - Жички Срез

Милојице—брате, код нас к'о никада
Не француски, српски грип је завлада,
Куд добисмо болест - ту и другу муку
На пијаци цеву подигоше луку.
Крај месеца сад' је, па остасмо таки,
Скочи цена луку на два'ест пет бамки.
Пишем ти о свему што се ту дешава
Биоскоп „Сутјеска" сав нам прокишњава,
Ако желиш тамо, Милојице—брате,
Пре набави кишобран, после њега карте.
Ако имаш времена да навратиш доле
У кухињу наше Индустриске школе —
Да погледаш тамо реда и чистине,
Ормани су препуни големе прашине.
Пиши ми о свему; нека си ми живо,
Истину ти пише—твој буразер Триво.

МИЛОЈИЦА У ПОТЕРИ ЗА ТРИВОМ

Уплаши ме грип, јер може и та напаст да ме снађе, па подоцкан пођох у град да припитам лекара за савет. (Знате, лекари ретко долазе у моје село) А и брата Тривуна нисам одавно видео, а проносе се неке гласине о њему, те у оној журби заборавих понети нешто и за јело. Знам да је у кафанама све „папрено", што не смета моме стомаку, али џеп никако не може да поднесе, те свратих у кујну Интерната Индустриске школе. Надао сам се да ћу ту наћи нешто за вечеру по мом укусу — хтедох рећи према џепу. Чим уђох изненадих се: бетон неопран, прашина и паучина свуда, па и у орманима где остављају хлеб; кобајаги опрани тањири, а на њима остаци јела; прљавштина на све стране. Заглавих на врата поред добро угојеног шефа мензе, коме је више сметао мој долазак него сва прљавштина и пођох улицама да тражим Тривуна.

У једној улици, за коју ми рекоше *да носи име нашег народног хероја*, упадох у дубоку јаму. Помрчина, брате, па се не види ништа, баш као код нас сеоским сокацима. Једва се некако извукох. Бар да нађем Тривуна лакше би ми било. *Рекоше ми да је отишао на предавање у Клуб.* Запнем и ја тамо, али сад по чаршиском реду — не средином улице, већ тротоаром. Таман помислих да сам стекао једно искуство више, *кад ме по лицу огреба неко трње* што је избило на улицу кроз гвоздену ограду. Утеших се, јер нисам први ни последњи коме ће се ово догодити, само ми је жао ако се то *деси некоме ђаку, јер је то близу основне школе. У клубу затекох петнаестак просветних радника.* Право да вам кажем зачудих се да их само толико има у нашем граду. Како онда излазе на крај са толиким ђацима? Присутни ме утешише: „Има нас много више, само мало нас долази овамо" — рекоше ми. Поседех један сат слушајући предавање и нисам зажалио што се задржах. Кад би нешто и наши учитељи чешће држали оваква предавања долазили би слушаоци „на буљуке" — како каже песма. Ни овде не нађох Тривуна, па кретох улицама. Ноћ већ поодмакла. Покајах се што не понех какву штапину, да се браним од кучића што ме салећу по улицама. Нисам веровао да их у граду оволико има. Већ сам био изгубио наду да ћу наћи Тривуна, кад ми један познаник рече да је на одмору. Каквом одмору побогу сада усред зиме? Можда човека заболеле ноге, као ово мене, па сео негде да се одмори. „Не, не није то!" — рече познаник. „Замерио се, *кажу, некима због некаква купуса*". Нисам разумео зашто се мој Тривун замерио. Знам да стоке нема. Нема вала ни козу као по неки што држе и ако је законом забрањено, па да му коза поједе *комшиски купус. А зима је, сад* нема купуса. Е, Триво, Триво! Рекох ли ти да се припазиш. У неко доба нађох Тривуна где се расправља са познаником око неких књига, што ученице V разреда *гимназије узимају на читање* из библиотеке. Стално помињу неке Ребеке, те Орканске висове, те ово, те оно. Од све њихове расправе разумедох да такве књиге нису за девојчице и да неко *о томе треба да води рачуна.*

До идућег броја... Милојица

УСПЕХ ЗАПАДНО-МОРАВСКОГ ЕЛЕКТРИЧНОГ ПРЕДУЗЕЋА

Западно—моравско електрично предузеће постигло је до сада низ ванредно великих успеха. Један од важнијих је и довршавање и пуштање у погон нове трафо-станице у Конареву као и довршавање још неколико таквих објеката на територији Србије.

Ово предузеће у току ове године почиње монтажу исто такве трафо-станице у Трепчи код Косовске Митровице чији су грађевински радови већ у завршној фази. Ово ће бити трећа трафостаница у систему од 110 kw, а у Титовом Ужицу четврта.

Ово предузеће ради на доградњи и повезивању свих кључних објеката електро-магнетских постројења и на томе ће утрошити око 1,5 милијарду динара инвестиционог кредита само у овој години.

Западно-моравско електрично предузеће је један од колектива који све своје обавезе савесно испуњава и у потпуности одговара свим обавезама на путу изградње социјалистичке привреде у нашој земљи.

Ж. П.

Група чланова ОКУД „Херој Маричић"

ОКУД „Херој Маричић" у борби за испуњење плана

Непосредно иза годишње скупштине друштва, пришло се веома озбиљно испуњењу постављеног плана. *Друштво је у току* фебруара и прве половине марта са својом фолклорном секцијом, тамбурашким оркестром и групом певача народних песама, посетило села Цветке, Мрсић и Адране *у којима је дало веома* успеле приредбе.

Фолклорна секција, поред до сада изведених сплетова оријентисала се на припремање једног *сплета српских и македонских* народних игара.

Вредно је истаћи напоре драмске секције, која, и ако нема стручног редитеља веома озбиљно припрема комад „Два наредника", *чију ћемо премијеру имати* прилике да гледамо.

Писмо уредништву

Друже уреднише,

Дана 26-II ов. год. умрла ми је мајка и ја сам 27-ог пре подне, уплатио потребну суму новца Градском комуналном предузећу, благајнику Пацићу Селимиру, са напоменом да тачно у 15.30 час. буду кола код моје куће, јер станујем далеко од гробља скоро 2 км. Кола уопште нису дошла и људи, моји пријатељи, носили су сандук на рукама.

Мислим да је ово прави злочин и желим да бар овим чланком казним кривца Пацића, јер изгледа да није уопште кажњен висином казне коју је заслужио.

Миодраг Перишић

КРАТКЕ ВЕСТИ

На задњем заседању радничког савета констатовано је да ће завршни рачун за 1952 годину бити готов до 25 ов. м. У вези тога формирана је изборна комисија као и комисија за израду бирачких спискова а избори расписани за 2 април.

Поред тога на састанку су донете још две важне одлуке:

Донета је коначна одлука о потврђивању тарифног правилника који је усвојен са извесним изменама ранијег пројекта; и

Да се све три станбене колоније Магнохрома ограде модерном зидано жичаном оградом.

* * *

Од недавно у Рођевићима ради курс Есперанта којим руководи Љуба Јевремовић. Курс посећује десет курсиста, међу којима и *неки наставници прогимназије.*

* * *

— Културна група Средње пољопривредне школе посетила је Ужичку Пожегу где је за ученике гимназије дала приредбу. Поред тога *иста група обишла је* сељачку радну задругу у селу Глумчу Срез пожешки где је такође дала приредбу.

* * *

Двадесет деветог овог месеца *на аеродрому у Ранковићеву одржаће се велики аеро-митинг*

ПРОБЛЕМИ ПОЗОРИШТА И ПОЗИРИШНЕ УМЕТНОСТИ У НАШЕМ ГРАДУ

Јанић Миодраг:

I.

Пре него што пређем на излагање проблема позоришта и проблема позоришне уметности у нашем граду, сматрам потребним да изнесем свој став по овом питању, јер ће се на њему заснивати даље излагање чињеница.

Када пишем овај осврт који би требао да буде критички али који то неће да буде у потпуности, полазим од чињеница да је наше Градско позориште народно, затим професионално а не аматерско нити дилетанско, да добија дотације материјалних средстава од органа власти града и среза што показује став ових органа *према њему као уметничком* колективу. Затим да су глумци, који у њему стварају професионалци а не аматери или дилетанти, да су као такви и за свој рад *награђени, да појединци за свој рад захтевају разне уметничке додатке* и као задње да они сами себе сматрају глумцима, другим речима уметницима.

Из ових напред наведених околности произлази да ја као посматрач *у склону остале позоришне* публике, са правом захтевам да видим у нашем позоришту, да чујем и осетим са сцене, глас глумца уметника, гест глумца уметника и глуму-уметност. А ово све у композицији претставе која треба да да уоквирену целину уметничких остварења.

II.

Наше Градско позориште као културно-уметничка установа у средини у којој се развија и у времену у коме ради треба да тежи циљевима којима тежи уопште културна уметност у нашој земљи. Ти се циљеви дају углавном формулисати следећим: Подићи културни и уметнички ниво нашег човека на што виши ступањ, васпитавати га у духу напредних идеја и схватања истине и од њега стварати поборника за социјализам и социјалистичку демократију. Свој допринос у остварењу предњега, позоришта треба да дају видно, јер самом својом специфичношћу, имају највећег васпитног утицаја на шире народне слојеве. У овоме позоришту требају прво поћи од онога шта приказују масама тј. од свога репортоара.

Репортоарска политика која условљава репортоар *позоришта* треба и мора да се заснива на напред изнетом. Затим да се базира на месту рада позоришта и културном нивоу грађана, на њиховим схватањима стварног и *реалног а затим и на способ*ностима глумачког колектива. У вођењу репортоарске политике је претходно потребио потпуно рашчистити са појмовима и схватањима идејности и ову третирати *на један најправилнији и најбољи* начин, настојећи при томе да се не оде у једноставност и шаблонизираност. У овоме мислим да је било највише застрањивања у нашем позоришту јер се прили*ком стављања на репортоар* појединих дела није уопште мислило каква је њихова идејна страна а самим тим и уметнички квалитети (јер уметничке квалитете *можемо ценити без заступ*љене идејности) да ли имају нечега прогресивног у себи и да ли ће нечему паметном поучити гледаоце или пак у њему разбудити неко племенито осећање.

Своју нову сезону наше је позориште могло да исцуни репертоаром солидним и идејним јер је за то било услова и могућности а не да долази до тога да нам на репортоару буду разне безидејне ствари, лишене сваке садржине позитивне и прогресивне а неке од њих да буду чак проткане религиозно - фантастичном садржином. Од, до сада, осам премијера датих за шест месеци, нема ниједног дела са тематиком из наших савремених збивања (мислим на национална дела) ни једног дела са тематиком из наше социјалистичке изградње или пак дела која би била индиректно повезана са њом, по којима би се могло видети да наше позориште живи и ради у данашњем нашем времену. Где су разлози овога?

Отпада као разлог чињеница да оваквих дела нема. Њих има у многоме и то јако квалитетних и довољно је само пратити культурну *рубрику нашег дневног* листа „Борба" и видети колико их је разноврсних и на колико се сцена у нашој земљи изводе. Такође отпада као разлог и чињеница да је глумачки ансамбл *слаб за њихово извођење јер се* је тај исти ансамбл хватао у коштац са много компликованијим делима и са успехом их изводио. Такође отпада и чињеница да се та дела на нашој позорници не *могу технички извести. Ово сто*га што савремена драма захтева много једноставнија тех. сретства извођења него драма прошлих година или пак класична. Једино остаје да тражимо разлог у одговорним лицима за репортоар у нашем позоришту тј. одговорним за репортоарску политику. Да ли је ово резултат схватања и гледишта тих људи на културу и уметност у нашој земљи уопште или пак што друго, сматрам да треба они да одговоре.

Сматрам да данас треба сваком позоришном раднику, љубитељу позоришта као и сваком савременом културном човеку да буде јасно шта се хоће са позориштем и какву оно има улогу у данашњем друштву, али једном већем делу позоришне публике није јасно ни данас, шта се је хтело и шта се хоће са стављањем на репортоар комада: „Смрт мајке Југовића". Ово утолико пре што се је премијера овога комада давала као свечана претстава на највећи празник народа, на Дан републике. Глорификовати нашу националну историју и пораз на Косову као и глорификовати нашу мајку, сматрам да је потребно али ни и коме *случају то не чинити оваквим* делима и оваквим извођењем. Доводити у ма какву логичну повезаност пораз Косова и мајку Југовића, са јаким националним празником сматрам да је апсурд, *јер је та претстава лишена свега* реалног, свега историјски тачног и нема никаквих веза са стварношћу која је била на Косову и нашој националној историји. Претстава је дата као мит, легенда и *то религиозна и моје је мишље*ње да је она атак на нашу културну стварност и савремено схватање. У времену реалног и материјалног погледа на свет и живот, нама позориште из кога треба да чујемо глас истине, глас стварног и реалног, приказује мит, легенду религиозну измишљотину. Као оправдање, од неких одговорних, се наводи да је то давано *у више позоришта у нашој* земљи па и у позоришту у Крагујевцу које је далеко боље и јаче од нашег и које нама треба да служи за пример. Овом се приликом заборавља да репортоарска политика и позоришта у Крагујевцу не мора да буде правилна и да није правилна у погледу стављања на репортоар овога најслабијег дела Иве Војновића које је то сада давано у десетини прерада разних редитеља и у разним временима. Затим је потребно задржати се и на најновијој премијери „Дугоња, Видоња и Трбоња", која је првенствено намењена нашој деци. Свима је мислим данас познато колику борбу воде све масовне организације противу религиозних, мистичких и сујеверних схватања која су укорењена код једног дела људи а посебно се настоји да се оваква штетна схватања искорене у потпуности из глава наше деце чији је поглед на живот и свет тек у повоју, у формирању. Сматрам да нам у овоме и позориште треба помоћи да укажа са своје стране. Међутим у овом „комаду за децу" виде се вештица, виле, авети и др. (па се чак и једна слика одиграва у пећини вештице), дакле та мистичка и сујеверна бића која је могао само својом маштом да замисли писац овога, који га је писао *ко зна када и ко зна за који* круг људи и са каквим схватањима. Познато нам је, бар просветним радницима, како импресивно делују на децу речи из позоришта, речи са сцене, *и како се оне одражавају касније у* свести дечијој. Сада сваки просветни радник па чак и сваки савремени родитељ може да постави питање: шта ће њему помоћи да он васпитава своје дете или *своје ученике у савременом схва*тању и да тврди да нема ни вештица, ни вила, ни авети, када је то дете видело у позоришту и два сата живело у атмосфери тих фантастичних бића, колико претстава траје. Сматрам да није строго речено, ако кажем да се је позориште овде супроставило општем интересу и то само из материјалног разлога који је и овога пута био одлучујући.

(Наставак у следећем броју)

САОПШТЕЊЕ УРЕДНИШТВА:

Обавештавамо своје читаоце да ћемо чланак о Народном позоришту штампати у три наставка, јер нисмо у могућности да га објавимо у једном броју, услед његове величине.

СПОРТСКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

ФУТБАЛ

СЛОГА — НАПРЕДАК 1:2 (1:0)

После XII кола потсавезног првенства Слога је тек пета

— Што ти је фудбал. Таман мислиш готова утакмица, а оно преокрет. И Слога; час те толико одушеви да би те касније још више разочарала и изневерила — вајкао се један од навијача по завршетку недељне утакмице. Тако је и било у сусрету најбољих тимова Крагујевачког потсавеза: Напретка и Слоге. Судија само што није отсвирао крај, последњи минут утакмице а резултат је још био нерешен. Погрешно лобовану лопту од стране халфа домаћих, Вуковић I је искористио и радост крушевљана је била неописива. Дошли су са намером да се боре за частан резултат у сусрету у којем је Слога била сигуран фаворит и мало је ко веровао у победу Напретка. Заслужено су однели оба бода. Док је Слога играла првих 45 м. онако како уме и треба, гости су се борили од почетка до краја. Стартовали су на прву лопту, трчали су 90 мин. без предаха, успешно су одољевали многобројним налетима Слогине навале и искористили су две од многих шанси које су резултат њихове игре. Слога је одушевила у првом полувремену. Лепим техничким комбинацијама и брзим нападима преко крила, гол Напретка био је стално у опасности. И захваљујући многобројним пропуштеним шансама домаће навале, изврсном игром центар-халфа Вулића и добром одбраном голмана Стипића, Напредак је одољевао до задњег минута првог полувремена. Изводио се други корнер у току једног минута. Сви су играчи у казненом простору Напретка који се грчевито брани. Високо набачена лопта пролетела је поред много глава до левог крила Ђирића, који са неколико метара изненађује Стипића 1:0 за Слогу. И крај полувремена.

Лоша тактика...

Место да се и даље бори и држи отворену игру Слога се повукла у одбрану и затворила игру. Ову грешку, противник је знао да искористи и незадрживо је навалио. Осетио је слабост Слогине игре и њихови напади су често угрожавали врата Станојевића. До изједначења је дошло у 55 минуту после слободног ударца Петровића I са неких 25 метара. Оштру лопту голман је испустио и Петровић II присебно је пласирао у мрежу. Кривицу за овај гол сноси голман Станојевић. После примљеног гола Слога се тргла, ослободила се притиска и кренула у напад. Али, сада су правили још веће грешке. Уместо да нападају преко брзих крила и да играју ниским лоптама, они су играли кроз средину форсирајући високу игру, коју је успешно разарао центар-халф Вулић најбољи играч утакмице. У овом делу игре приметило се да домаћи немају довољо кондиције. Посустали, не демаркирају се, задржавају лопту, покушавају неке соло продоре и не играјући првом лоптом, а то је све утицало њиховој слабој игри пред крај утакмице када су и други бод испустили из руку.

Овим поразом Слога је изгубила све шансе да се бори за наслов првака Крагујевачког потсавеза. Најбољи код гостију били су: Стипић, Вулић и Петровић I, а код Слоге: Станојевић, Цапудер, Стефановић и Стојановић. Судија Јовановић из Чачка судио је добро са мањим грешкама. Треба му замерити што у другом делу игре није досудио очигледан једанаестерац у корист домаћих.

Навијачи...

Сваки клуб има своју публику и своје навијаче. И Слога их има доста. Али њени навијачи нису онакви као навијачи других клубова у нашој земљи. Тачно је да су објективни и коректни, али су „мртви" како каже један фудбалер. Не умеју да навијају. То се показало и на овој утакмици. У првом полувремену када је Слога дала одличну игру, њени симпатизери и навијачи су ћутали. Повремено су се чули узвици малих групица „бели...бели" и опет тишина. Онакве лепе комбинације и напади на противничка врата остале су без награде без аплауза и навијања. Шта би Слоги значило навијање првих 15 мин. другог полувремена када је цео тим био у кризи? Ту су навијачи требали да помогну, и својим навијањем да им поврате морал, иако им све не полази за руком. У таквим тренуцима навијачи су највећа помоћ својим љубимцима. Има много примера у аналима нашег спорта где су гледаоци својим спортским навијањем допринели бољем успеху свога клуба (пр. Хајдук из Сплита). Вероватно да ће у будуће навијачи Слоге бодрити своје играче на свакој утакмици, и у најтежим моментима игре, али то зависи и од самих играча који морају да се боре до краја, мушки, полетно и оштро, и онда када им све не полази како треба, јер игром и пожртвовањем треба и гледаоце наградити.

Кондис

Металац - Партизан II (Београд) 1:4 (0:0)

Права пријатељска утакмица. Са лепим и динамичним комбинацијама, солидном техником и соло продорима играча оба тима, да су гледаоци са задовољством пратили сваки потез играча. Али поред лепе игре гледаоци су тражили и голове. И тек у 17 м. другог дела игре „Партизан" је преко Воргића повео са 1:0. Остале згодитке постигао је Огњановић. Нарочито је био леп четврти гол. Из окрета са неких 16 м. Огњановић је савладао голмана Марића погодком у горњи десни угао. Јевтић је у 40 м. из једанаестерца смањио резултат на 4:1. Код Партизана су се истакли голман Милутиновић, Колаковић и Капамацијa у одбрани, а Огњановић и Воргић у навали. Код Металца сви су били просечни. Судија Виторовић добар.

К.

ПЛАНИНАРСТВО

Првенствени зимски успон на Чемерно

Врло плодну и богату активност у току ове зиме наши планинари су обележили још једним успехом. У понедељак и уторак 16 и 17 ов. м., група од шест другова, предвођена начелником друштва Ненадом Виторовићем, извршила је првенствени зимски успон на врх Чемерна, Ком (1600 метара). До сада је Чемерно врло мало посећивано и у току лета, а није било познато да га је било која група савладала зими. Ма да је то доста блага планина, врло пријатна за летње излете, успон на Ком зими, нарочито по великом снегу какав је сад и самосталном оријентацијом, без водића, претставља успех који је вредно забележити. Успон је извршен од Савова, а спуст преко Рисовца на Маглић.

СТОНИ ТЕНИС

ПРВЕНСТВО СРБИЈЕ ЗА 1953 ГОД. ОДРЖАНО У РАНКОВИЋЕВУ

Екипно првенство НР Србије одржано је ове године у организацији друштва „Металац" чиме је одато велико признање младој стонотениској екипи, а и нашем граду — што претставља велики успех.

На екипном првенству НР Србије у Матарушкој Бањи, првак је „Партизан" из Београда. На овом такмичењу учествовало је 10 најбољих екипа из Србије, које су се и пласирале за ово првенство. По завршеном такмичењу табела изгледа овако: 1 Партизан Београд са 18 бодова, 2 Спартак Суботица са 16 бодова, 3 Војводина Нови Сад 14 бодова, 4 Слога Београд са 12 бодова, 8 Железничар Београд са 8 бодова, 6 Трговачки Београд са 8 бодова, 7 Поштар Нови Сад са 8 бодова, 8 Металац Ранковићево са 4 бода, 9 Младост Ваљево са 2 бода и 10 Будућност из Пећи без бодова. Овде треба напоменути леп пласман Металца из Ранковићева, који је заузео 8 место у Србији.

Металац је и по други пут победник турнира у Чачку

У организацији СТС „Слобода" из Чачка 22 ом. одржан је пријатељски тромеч између организатора, Пролетера из Чачка и Металца из Ранковићева. Металац: Ашанин, Вукомановић и Ђоковић. И после двочасовне борбе на два стола екипа Металца је однела убедљиву победу над обе екипе из Чачка, и то: Слободу је тукла са 4:1, а Пролетера са 5:0.

На крају треба напоменути и истаћи одличну и сигурну игру Ашанина, који је све своје противнике надмашио својом игром и лако их победио. Вукомановић је играо осредње али сигурно тако да није дозволио ниједном свом противнику да му одузме партију, док је Ђоковић изгубио једну партију од Бошковића.

Истина о Ауто-мото друштву

Поводом чланка објављеног у претпрошлом броју

Сви они који прате „Ибарске новости" могли су из чланка о ауто-мото друштву, који је изашао у прошлом броју, да закључе да у овом огранку народне технике код нас у граду не постоји проблема и да се рад несметано одвија. Али се сигурно мало ко запитао или заинтересовао да ли тај чланак одговара потпуно реалном стању у ауто-мото друштву. Не знам једно, а то је да ли је наведени чланак написао неки члан друштва или обичан посматрач коме су сервирани само успеси од стране управе. По свему изгледа да је ово друго. Неоспорно је да у раду друштва има успеха али је тачно то да има и дупло више неуспеха, који једино могу да се приписују члановима управе за несавесно спровођење у живот задатака који им се постављају. Истина је да постоје два курса и да јеДрагомир Блажић најзаслужнији наставник. Само није истина да оба подједнако напредују у раду. Рад тракторског курса је за сваку похвалу, док са шоферским стоји сасвим другачије. Стални наставник не постоји него се двојица мењају или их уопште нема, па ученици чекају ал' и не дочекају. Некако је се догурало до вожње али се јавила нова препрека, поред три возила колико их има друштво ни једно није употребљиво. Решено је на једној конференцији којој стварно нису присуствовали сви чланови управе, да се једна кола поправе. Нажалост ни од тога није било ништа, нико није дошао у заказано време.

Поред тога и предузећа и друге установе које су дужне да финансиски потпомажу друштво то не чине. То није случај и са другим друштвима, на пример планинарским. Планинарско друштво је имало само у једном од прошлих месеци друштвен обрт од око 60.000 динара и поред тога гради планински дом на Гочу који треба да кошта 13,000.000 динара.

Ауто-мото друштво и даље живи од чланарине. Да ли је то опет кривица управе?

Требало би да се озбиљније схвати рад једне, да не говоримо колико важне, друштвене организације, и да се једном енергичније крене напред.

Победом над Пролетером (Чачак) Металац избио на чело III зоне

И поред добре игре свог противника „Металац" је успео да донесе оба бода из Чачка. Победа од 3:2 над Пролетером уврстила га је у ред кандидата за улазак у потсавез.

ИЗЈАВА

У вашем листу бр. 2 од 27 фебруара 1953 године у чланку „Састанак комуниста у Сирчи", претстављено је од стране партиске организације као да су другови Кузман Папакоча и Новак Луковић, приликом контроле угоститељских радњи ЗЗ издавали и наређења да се набаве карте.

Нашли смо се побуђени да дамо одговор на овај допис ради тачног обавештења читалаца.

Као чланови среске комисије која је имала задатак у децембру да изврши контролу пословања свих угоститељских радњи у срезу, нигде нисмо потезали питање потребе увођења карата, до у Сирчи, из следећих разлога:

Управник задруге и пословођа радње пожалили су се да је промет у радњи врло слаб, наводећи да су раније имали већи промет док су ради разоноде, гости могли играти домине и карте, али да им је то сада забрањено од стране претседника среског савеза ЗЗ.

На то смо ми одговорили, да они могу набавити домине и карте у своме локалу ради разоноде, водећи строго рачуна да се не дају омладини, кавгацијама и људима који ово могу злоупотребити и играти у новац, јер ће им у том случају народне власти забранити даље играње.

Прошле године на семинару одржаном у Крагујевцу, директора угоститељских предузећа Србије, тадањи претседник Савета за туризам и угоститељство, поставио је и питање увођења разних угоститељских реквизита ради разоноде гостију, поред осталих и домине и карте.

Новак Луковић и
Кузман Папакоча

* * *

Објављујући горње објашњење, редакција је мишљења: Карте нису забрањене као друштвена игра, али треба имати у виду кад је нешто забава, а кад порок. Ако неколико људи одигра игру сат или два, да би се разонодили и уз то попричали, без икаквог плаћања цеха од стране оних који губе или коцкања у новац, то још и није ружно. Али ако заседне нека група до касно у ноћ, па и после пола ноћи, а око ње се накупе још десет и више људи, онда је то беспотребно и чак штетно губљење времена. Данас је време и те како драгоцено за привредни рад човека, за његову друштвену делатност или лично уздизање читањем обиља књига које леже неискоришћене по нашим библиотекама и читаоницама. Свакако су људи у граду на вишем културном нивоу и брже ће сами они или послуга угоститељског објекта моћи да процене докле је нешто друштвена игра и разонода, а кад постаје порок. Док је на селу персонал у кафанама дозвољавао да се овако дуго време од великог броја људи трећи до дубоко у ноћ, заборављајући чак и да локали не смеју бити отворени дуже од 22 часа, па су на њихове очи старци-пробисвети и коцкари од 50—60 год. тровали омладинце од 16 година, увлачећи их у игру.

КОМАНДА ГАРНИЗОНА Ј. Н. А. — РАНКОВИЋЕВО

РАСПИСУЈЕ:

КОНКУРС

ЗА ЈЕДНОГ МАЈСТОРА ОПШТЕ ПРАКСЕ

који би обављао дужности настојника војних објеката у гарнизону. Тражени мајстор треба да врши мање оправке: браварске, столарске, електричне и друге, у које радове треба да се разуме.

Конкурсист треба да има препоручљиву оцену за рад у војној установи. Плата по погодби.

Интересенти се могу обратити у команду гарнизона ЈНА сваког дана од 12—14 часова, улица Цара Лазара број 83.

ОГЛАС

Земљорадничка задруга из Врбе продаје из слободне руке један вршаћи дреш са комплетним прибором.

Дреш је грађен у фабрици пољопривредних машина „Змај" у Земуну.

Дреш је потпуно нов и радио је само у једној вршаћој сезони.

Продају вршимо јер смо у немогућности да набавимо мотор.

Лица која се интересују за куповину дреша, обратиће се горе наведеној задрузи ради закључења погодбе.

Дреш се може видети сваког радног дана у просторијама задруге.

Претседник задруге
РАДИВОЈЕ ВУЧИНИЋ

ПАЖЊА! НОВО!

ИЗВЕШТАВАМ ПОШТОВАНО ГРАЂАНСТВО ГРАДА И СЕЛА, ДА САМ ОТПОЧЕО ДА ВРШИМ

ХЕМИСКО ЧИШЋЕЊЕ И БОЈЕЊЕ

НИЖЕ НАВЕДЕНИХ СТВАРИ

ЧИШЋЕЊЕ

Мушког и женског одела, штофа, ћебади, завеса, столњака, креветских покривача итд.

ПАРНО БОЈЕЊЕ:

Мушког и женског одела, све врсте штофова, вуну у свим бојама, памук и памучне ствари у свим бојама и нијансама.

Хемиско чишћење и бојење вршим по најновијем методу, стога ми предајте Вашу гардеробу са пуно поверења.

КРСТА М. ПАНТОВИЋ, Лењинова бр. 6, РАНКОВИЋЕВО

Редакција листа Трг маршала Тита број 34. — Телефон број 24. — Штампа Градско штампарско предузеће Ранковићево